

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3080/2022. (II. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Salamon László* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.317/2021/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Kúria Pfv.IV.20.317/2021/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Kérelmét az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak sérelmére alapozta.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló történeti tényállás szerint az ügyvéd foglalkozású indítványozó civiljogi aktivistaként évek óta közéleti tevékenységet végez, blogot vezet, és a Youtube-csatornáján közzéteszi az általa készített videókat. 2020. április 5-én és április 30-án videofelvételt hozott nyilvánosságra azzal kapcsolatban, hogy a Dozmati víztárolóhoz nem lehet gépkocsival szabályszerűen behajtani és ott parkolni. Az egyik internetes hírportál (a továbbiakban: hírportál) 2020. május 2-án „Saját szabályszegését vette videóra az önjelölt séi blogger” címmel cikket jelentetett meg az indítványozó által április 30-án közzétett felvételről, melyből a cikk egy részletet is tartalmazott. Az indítványozó a cikkben foglaltakkal kapcsolatosan sajtóhelyreigazítási pert indított a hírportállal szemben, azonban az első fokon eljáró Győri Törvényszék P.20.301/2020/10. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.
- [4] A hírportál – mint a peres eljárás alperese – 2020. augusztus 2-án „Bíróság mondta ki, hogy [az indítványozó] ügyvédként nem ismeri a jogszabályokat” címmel cikket jelentetett meg a Győri Törvényszék ítéletében foglaltakról. A cikk utalt arra, hogy az indítványozó a peres eljárásban formai hibát vétett, valamint arra is, hogy a bírósági döntés indokolása szerint az indítványozó két KRESZ-szabályt is megszegett.
- [5] Az indítványozó a megjelent cikk vonatkozásában a hírportáltól – határidőben – helyreigazítást kért, melynek a hírportál nem tett eleget.
- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően sajtóhelyreigazítási pert indított, mert álláspontja szerint a hírportálon megjelent cikk címe valótlan állításként tartalmazza azt, hogy a bíróság álláspontja szerint az indítványozó ügyvédként nem ismeri a jogszabályokat, és kérte a valós tény megállapítását.
- [7] Az első fokon eljáró Győri Törvényszék P.20.389/2020/8. számú ítéletével kötelezte az alperesi hírportált, hogy 15 napon belül az ugytudjuk.hu internetes portálon, és a 2020. augusztus 2. napján megjelent „Bíróság mondta ki, hogy [az indítványozó] ügyvédként nem ismeri a jogszabályokat” című cikkel azonos módon elérhetően és betűméretben tegyen közzé olyan helyreigazítást, mely szerint a Győri Törvényszék ítélete nem tartalmazott olyan állítást, hogy az indítványozó nem ismeri a jogszabályokat.
- [8] Indokolásában a cikk címében sérelmezett megfogalmazást illetően az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az olyan kijelentés, amely konkrét tényállítást tartalmazott, annak valóságtartalma bizonyítható. A bizonyítási kötelezettség az alperesi hírportált terhelte, azonban tekintettel arra, hogy a hivatkozott kijelentés valóságtartalmának megállapítására az alperesi hírportál – a felhívás ellenére – bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó által hivatkozott tényállítás valótlan, és döntése során a bizonyítási indítvány hiányában a cikkel érintett elsőfokú ítélet tartalmát nem vizsgálta.

- [9] 1.3. Az alperesi hírportál fellebbezése folytán másodfokon eljáró Győri Ítélőtábla Pf.I.20.003/2021/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyta. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a sérelmezett cikk címe – figyelemmel a cikk teljes tartalmára is – nem csupán túlzó értékítélet, illetve vélemény, az nem következtetésként került megfogalmazásra, hanem konkrét, egyértelmű tényállítást tartalmaz. Nem értett egyet ugyanakkor a bizonyíték értékelésének mellőzésével kapcsolatosan kifejtettekkel. Az Ítélőtábla álláspontja szerint a sérelmezett tényállítás valóságát a bizonyítási érdekek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdésében foglalt általános szabálya, valamint a PK. 14. számú állásfoglalás I. pontjában foglaltak alapján az alperesi hírportálnak kellett bizonyítania, ugyanakkor a Pp. 266. § (2) bekezdése szerint a bíróság az olyan tényeket, amelyekről hivatalos tudomása van, akkor is figyelembe kell, hogy vegye, ha azokra a felek nem hivatkoznak. Ebből következően úgy foglalt állást, hogy amennyiben az indítványozó által rendelkezésre bocsátott ítélet tartalmának vizsgálata alapján megállapítható az indítványozó által sérelmezett tényállítás valóságtartalma, úgy az alperesi hírportált további bizonyítási kötelezettség nem terheli. Az Ítélőtábla kihangsúlyozta azt is, hogy az indítványozót közszereplőként sem terheli tűrési kötelezettség a vele kapcsolatos valótlan tényállításnak minősülő kijelentések tekintetében.
- [10] 1.4. A jogerős döntéssel szemben az alperesi hírportál nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.
- [11] A hírportál álláspontja szerint az eljáró bíróságok tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy a sérelmezett közlés valótlan tényállítás, és a cikk címe – figyelemmel a cikk tartalmára is – nem az alperes túlzó értékítélete. Abból a tényből, hogy a bíróság ítélete szerint a felperes KRESZ-szabályokat sértett, jogszerűen megformálható az a vélemény, hogy – az egyébként ügyvéd foglalkozású – indítványozó nem ismeri a jogszabályokat. A hírportál szerint az átlagolvasó számára is felismerhető volt, hogy a cikk egy nem jogerős bírósági döntésről számolt be, továbbá a cikk szerzője a Győri Törvényszék P.20.301/2020/10. számú ítélete indokolásában foglaltakat összefoglalva jutott arra a következtetésre, hogy a Győri Törvényszék kimondta, hogy az indítványozó nem ismeri a jogszabályokat. A sérelmezett címnek megítélése szerint volt ténybeli alapja, így attól, hogy az esetleg sértő vagy bántó, még nem válik valótlan tényállítássá. A hírportál kifejtette, hogy egy bírósági eljárásról tájékoztatta olvasóit, amelyben közölte a bírósági ítéletben írt megállapításokat. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy az indítványozó közéleti szereplő, a pereskedéseiről rendszeresen beszámol a nyilvánosság előtt, így ezzel a tevékenységével maga helyezte a közérdeklődés középpontjába a sikereit és kudarcait. A cikk címe csupán nyilvánvalóan leegyszerűsítve tartalmazza a szerző véleményét, funkciója a figyelemfelhívás. Felülvizsgálati kérelmében a hírportál hivatkozott a PK. 14. számú állásfoglalása II. pontja alapján kialakult bírói gyakorlatra is, amely szerint nem terheli a valóság bizonyításának kötelezettsége a sajtószervet abban az esetben, ha a valóságnak megfelelően közli a nem jogerős bírósági ítélet tartalmát.
- [12] A Kúria a Pfv.IV.20.317/2021/7. számú döntésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság döntését megváltoztatva az indítványozó keresetét elutasította. A Kúria nem értett egyet az eljáró bíróságoknak azon álláspontjával, hogy a sérelmezett cikk és a címe olyan valótlan tényállítást tartalmaz, amely miatt fennálltak a helyreigazító közlemény közzétételének a feltételei.
- [13] Felhívta a figyelmet arra, hogy annak meghatározása során, hogy a per tárgyát képező kijelentések tényállítások vagy véleménynyilvánítások, a PK. 12. számú kollégiumi állásfoglalás II. pontja szerint a közlést a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.
- [14] A Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróságok – bár rögzítették, hogy az indítványozó felperes közszereplő – figyelmen kívül hagyták a vizsgálatuk során, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleménynyilvánítás szabadságából fakadó követelmények érvényesülése körében meghatározta az ilyen tárgyú közlések vizsgálatához szükséges szempontokat, holott a közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, különös erővel és egyértelműséggel vonatkozik rá a szólásszabadság kettős igazolása. A Kúria indokolásában utalt a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban, valamint a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglalt alapelvekre is. Indokolásában a Kúria utalt a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatban foglaltakra is, mely szerint egy írás címének megítélése nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben, ugyanakkor ezzel összefüggésben figyelemmel volt arra is, hogy az Alkotmánybíróság ezt a megállapítását egy olyan cím vonatkozásában tette, amely tényállítást tartalmazott, és, hogy egy cikk címe a műfajából és az említett szerepéből adódóan természetes módon tartalmazhat

leegyszerűsítést, pontatlanságot. A Kúria emellett figyelembe vette azt is, hogy egy írás címében a figyelemfelkeltés indokolt mértéke, vagy a tartalom lényegi megragadásának szüksége behatárolhatja a címadás pontosságát, és az így előálló leegyszerűsítések, pontatlanságok jogszerűségének kérdése nem azon múlik, hogy a cikk többi, kifejtő része ellensúlyozza-e azokat, hanem azon, hogy önmagukban véve olyan pontatlanságnak tekintendők-e, amelyek nem félrevezető vagy megtévesztők valamely lényeges információ tekintetében.

- [15] A Kúria – mindezen szempontokat mérlegelve – a cikk tartalma és a keresetlevélhez csatolt P.20.301/2020/10. számú ítélet indokolásának vizsgálata alapján az alsóbb fokon eljáró bíróságokkal szemben arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett kijelentés nem az olvasókat félrevezető információt tartalmazó tényállítás, hanem az indítványozó felperes tevékenységét „minősítő” véleményt fogalmaz meg, és az indítványozó felperesnek, mint közéleti szereplőnek fokozottan kell tűrnie a személyével, tevékenységével kapcsolatos kritikai megnyilvánulásokat.
- [16] 2. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Álláspontja szerint a Kúria Pfv.20.317/2021/7. számú ítélete sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében védett jó hírneve tiszteletben tartásához való alapjogát, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, az alábbiak szerint.
- [17] 2.1. Az indítványozó a jó hírneve tiszteletben tartásához való jogának sérelmét egyrészt abban látta, hogy nem kapott elégtételt a sajtóhelyreigazítási eljárás keretében amiatt, hogy a hírportál – álláspontja szerint – alaptalanul állította róla, hogy nem ismeri a jogszabályokat, ami – tekintettel arra, hogy ügyvédként dolgozik – feltétlenül alkalmas szakmai hírneve rontására.
- [18] Az indítványozó szerint a Kúria ítélete egy valótlan tartalmú tényállítást minősített eljárása során véleménynyilvánításnak, holott egy olyan konkrét állítás, hogy valamilyen kijelentés szerepel egy ítélet szövegében, semmi esetre sem tekinthető véleménynyilvánításnak, mert annak valóságtartalma bizonyítható.
- [19] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában részletezte a tényállítás és véleménynyilvánítás megkülönböztetésének problematikáját, és ennek alátámasztásául több korábbi bírósági ítéletet, és alkotmánybírósági döntést is [pl. 13/2014. (IV. 8.) AB határozat; 8/2018. (VII. 5.) AB határozat] idézett. Kiemelte e körben, hogy a Kúria ítéletében ugyan idézte az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozatát, azonban maga az ítélet – álláspontja szerint – nem felel meg az abban foglaltaknak, mert a Kúria a cikk tartalmára hivatkozva akarta bizonyítani, hogy a cikk címében foglalt állítás valójában véleménynyilvánítás.
- [20] 2.2. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét egyrészt abban látta, hogy a Kúria nem részletezte döntésének indokait. Az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségének alkotmányos követelménye vonatkozásában a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban és a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglaltakra hivatkozott. Sérelmesnek találta továbbá, hogy a Kúria nem vetette alá a peres eljárással érintett kijelentést a bizonyíthatósági teszt próbájának, és azt is, hogy a Kúria döntésében nem hivatkozott korábbi ítéletekre, nem hozott fel példákat és jogszabályi rendelkezéseket annak alátámasztására, hogy az indítványozó miért nem jogosult helyreigazításra, továbbá álláspontja szerint a Kúria döntésében nem cáfolta az első-, és másodfokú bíróság ítéletében foglalt érveket sem.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [22] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a Kúria ítéletét 2021. július 5. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2021. szeptember 3. napján, a 60. napon, határidőben nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz. Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, továbbá jogosultnak és érintettnek tekinthető, mert saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak.

- [23] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeknek megfelelő, határozott kérelmet tartalmaz.
- [24] Az alkotmányjogi panasz tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, és amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); az eljárás kezdeményezésének indokait; az Alkotmánybíróság által vizsgálni kért bírósági döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [VI. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés – az indítványozó álláspontja szerint – miért ellentétes az Alaptörvény általa megjelölt rendelkezéseivel; illetőleg kifejezetten kéri a sérelmezett bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [25] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [26] 4.1. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt jó hírneve tiszteletben tartásához való jogának sérelmét egyrészt abban látta, hogy nem kapott elégtételt a sajtó-helyreigazítási eljárás keretében. Az indítványozó szerint sérült a jó hírneve tiszteletben tartásához való joga azzal is, hogy a Kúria a peres eljárással érintett cikk sérelmezett címéről az alsóbbfokú bíróságokkal szemben – és a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatban foglaltakkal ellentétben – azt állapította meg, hogy az nem valótlan tényállítást tartalmaz, hanem véleményt fogalmaz meg. Annak alátámasztásául, hogy a cikk címe valójában egy valótlan tényállítás, beidézte a Fővárosi Törvényszék, a Szegedi Ítéltábla, és a Kúria más – álláspontja szerint – az érintett ügyet érdemben befolyásoló döntéseit, és az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 8.) AB határozatában, illetőleg a 8/2018. (VII. 5.) AB határozatában foglaltakat.
- [27] Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látta megvalósulni, hogy a Kúria – álláspontja szerint – nem vetette alá az eljárás tárgyát képező cikk címében foglaltakat a bizonyíthatósági teszt próbájának, a Kúria nem cáfolta érdemben az első és másodfokú bíróság ítéletében foglalt érveket, nem indokolta meg részletesen a döntését, továbbá nem hozott fel példákat, korábbi bírósági döntéseket vagy jogszabályi rendelkezéseket annak alátámasztására.
- [28] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz sem a VI. cikk (1) bekezdésével, sem a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem fogalmaz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, figyelemmel az Alkotmánybíróság mind a VI. cikk (1) bekezdésével, mind a XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos korábbi, és jelen alkotmányjogi panasz elbírálása során is irányadó gyakorlatára. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye felvetődik-e.
- [29] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az indítvány mind a jó hírnév tiszteletben tartásához való joggal, mind pedig a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben kizárólag olyan törvényességi, valamint bizonyíték-értékelési, jogszabályértelmezési kérdéseket kifogásol, amelyek vizsgálata törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, ekként az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetőleg jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól.
- [30] „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]} Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3137/2017. (VI. 8.) AB végzés, Indokolás [10]}.

- [31] Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, illetőleg valamely jogszabályi rendelkezést az eljáró hatóságok, illetőleg a bíróságok az indítványozó szerint megsértettek, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől. Nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe annak vizsgálata sem, hogy valamely kijelentés tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül-e akkor, ha az eljáró bíróságok részletes indokolással támasztják alá ebben a kérdésben kifejtett álláspontjukat, és az eljáró bíróságok megközelítése pedig nem lépte túl az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságokat megillető értelmezési tartomány alkotmányos kereteit. Az alkotmányjogi panasz ilyen, az értelmezési tartomány kereteit túllépő, és ezáltal a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét eredményező elemet nem jelölt meg; önmagában pedig az a tény, hogy a Kúria az indítványozó álláspontjával ellentétesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy tényállításról vagy véleménynyilvánításról van-e szó, egyéb feltételek hiányában még nem adhat okot alkotmányjogi panaszra. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna, melyre azonban (a fent említettek szerint) az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre.
- [32] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. A tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást fogalmazza meg, hogy a bíróságnak az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal vizsgálja meg, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}.
- [33] Jelen esetben – az alperesi sajtószerv felülvizsgálati kérelme nyomán – a Kúriának abban kellett állást foglalnia, hogy a jogerős ítélet megsértette-e a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 12. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat akkor, amikor az alperesi sajtószervet helyreigazításra kötelezte. A Kúria ítéletében a kérdést (Kúria ítélete, Indokolás [17] és [18]) kétséget kizáróan, kellő részletességgel és érdemi jogi indokolással megválaszolta, figyelembe véve az Alkotmánybíróság döntéseiben foglaltakat is.
- [34] Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, sem a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem vetett fel, így az nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [35] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra, visszautasította.

Budapest, 2022. február 8.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Salamon László alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [36] 1. A végzés rendelkező részében foglalt döntést támogatom, mivel a Kúria ítéletének indokolása meggyőző. Magam is úgy ítélem meg, hogy az indítványozó által kifogásolt közlés véleményt, és nem tényállítást tartalmaz, ezért az alapjogsérelem nem következhetett be.
- [37] 2. Egyetértek a végzésben foglalt azon megállapítással is, hogy annak eldöntése, hogy az adott közlés tényállítást vagy véleménynyilvánítást tartalmaz-e, alapvetően szakjogi kérdés. Nézetem szerint azonban a tényállítást vagy véleménynyilvánítást elhatárolásakor alkotmányjogi szakkérdésről van szó; a bíróságoknak elsősorban nem törvényességi, hanem alkotmányossági kérdésben kellett döntenüik, ennek okán az Alkotmánybíróság e vonatkozásban felülbíráhatja a bíróságok ítéleteit. (Ugyanígy ilyen, alapvetően alkotmányjogi szakkérdésnek tekinthető pl. hogy az adott adat közérdekű adatnak minősül-e.) Az Alkotmánybíróság több esetben bíralt el kifejezetten vagy implicite módon olyan indítványokat, ahol alapvető jelentősége volt annak, hogy az adott közlés véleménynyilvánításnak vagy tényállításnak tekinthető-e.
- [38] Álláspontom szerint tehát az Alaptörvény VI. cikkének megsértését állító indítvány alaptalansága abból következik, hogy a Kúria helyesen állapította meg, miszerint a kifogásolt közlések a véleménynyilvánítás szabadsága alá eső körben nem tényállítást, hanem véleményformálást valósítanak meg.

Budapest, 2022. február 8.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3554/2021.

